

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Andrea Malinová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2016/2017
Název práce	Člověk a krajina v současné inscenované fotografii.		
Oponent práce	Mgr. Lucia Fišerová, Ph.D.		

Študentka ARF Andrea Malinová ukončuje svoje magisterské štúdium predložením teoretickej diplomovej práce s názvom *Člověk a krajina v současné inscenované fotografii*. Študentku považujem za vnútorne vyzretú osobnosť s veľmi silným vzťahom ku krajine (a to i v jej spirituálnych aspektoch) a taktiež za ekologicky uvedomelého človeka. Z tohto filozofického stanoviska je uchopená i teoretická práca. Jej úvod je tvorený nielen popisom základných myšlienkových východísk, ale je akousi samostatnou autorkinou úvahou nad súčasným vnímaním krajiny z hľadiska „bežného“ človeka 21.storočia. Krajinu vníma Andrea Malinová v širokých súvislostiach, nielen ako nejaké, s nami nesúvisiace, prostredie, do ktorého odchádzame na víkend, ale ako niečo, čoho sme súčasťou, čo je nielen všade okolo nás, ale i v nás a čo by sme mali podvedome reflektovať v podstate v každom okamžiku nášho života. Teoretická práca študentky vytvára i určité pozadie pre jej praktickú diplomovú prácu.

Bolo však pre mňa určitým sklamaním, keď som sa už po niekoľkých stranách v práci začala strácať. Text pôsobí bohužiaľ dosť neprehľadným dojmom, a to i vďaka tomu, že v obsahu chýbajú čísla kapitol (a teda i „stromová“ štruktúra textu, v ktorej by sa dalo orientovať v priebehu čítania). Čísla strán v obsahu a názvy kapitol nezodpovedajú reálnemu členeniu práce a nesedia dokonca ani názvy kapitol. I grafická úprava samotného textu je nedôsledná. Strieda sa použitie veľkých a malých písmen v názvoch, veľkosti fontov a podobne, čo veľmi sťažuje orientáciu čitateľa. Text je na mnohých miestach nezmyselne rozdrobený do drobných jednovetových odstavcov. Nepresnosti nájdeme i v popiskách, kde často absentujú základné údaje. Práca je navyše doslova posiatá gramatickými chybami, ktoré veľmi znižujú celový dojem z čítania.

Z obsahového hľadiska začína práca stručným historickým exkurzom do dejín fotografie. Keďže autorka definuje krajinu pomerne široko (zahrňuje do nej i mesto a vlastne akékoľvek prostredie vrátane ateliérového, pri tvorbe tzv. *vizitiek*), pôsobí výčet autorov z dejín fotografie, ktorí fotografovali postavu v určitom prostredí, takmer náhodne. Tak sa vedľa seba ocitajú autori ako Sally Mann a duo Pierre and Gilles, ktorých spája akurát skutočnosť, že zobrazované postavy sú umiestnené v priestore, kde sa objavujú prírodné prvky (v prípade autorského tandemu umelé kvety). V rámci tejto kapitoly píše autorka o konceptuálnom umení 90. rokov, medzi inými o akcii Petra Štemberu *Vštepovanie*, ktorá sa, podobne ako jeho ďalšie akcie a akcie iných československých výtvarníkov (Jan Mlčoch, Karel Miller, Rudo Sikora, Michal Kern) však odohrala už v polovici 70. rokov, ktoré boli z tohto hľadiska asi pre landart najzaujímavejším obdobím. K tejto tematike existuje i významná publikácia

Daniely Čarnej *Z mesta von!* (2007). Určite by to bol lepší a odbornejší zdroj informácií ako heslo *landart* na wikipedii. Myslím si, že táto historická kapitola mohla byť obmedzená na výskum obrazu človeka v krajine s dôrazom práve na obdobia ako *landart*, ktorý je autorkinmu pohľad na krajinu blízky, čo by jej umožnilo ísť aj viac do hĺbky.

V ďalšej časti práce študentka popisuje a predstavuje fenomén Helsinskej školy ako vzdelávacej inštitúcie, ktorá podľa jej názoru výrazne ovplyvnila vnímanie krajiny súčasných mladých tvorcov. Nazýva ju dokonca z hľadiska významu „Bauhausom medzi fotografickými školami“ a pripisuje jej i akúsi kolektívnu estetiku. Ďalej sa venuje podtémam ako *splynutie s krajinou*, *krajina a rodinný život*, *skúma prenos krajiny do interiéru...* Posledné tri kapitoly *Krajina jako doplněk estetického záměru*, *Autoportét* a *Člověk vystupující z krajiny* sú nepochopiteľne bez obrazovej prílohy.

V závere práce autorka konštatuje to, čo čitateľ cíti počas celého čítania práce. Určitú bezradnosť a problém so samotným uchopením a štruktúrovaním problematiky. V závere odbornej práce autor nemusí prichádzať k stopercentným výsledkom, mal by ale posunúť vybranú a sledovanú problematiku aspoň o stupeň ďalej než bolo predtým, než o nej začal uvažovať.

S hodnotením tejto práce mám problém, pretože na jednej strane poznám Andreu Malinovú ako veľmi premýšľavú a sčítanú študentku a zaujímavú vizuálnu autorku, ktorá tému krajiny intenzívne prežíva a sama fotografuje, na stranu druhú cítim v práci určitú neschopnosť túto skúsenosť a záujem uchopiť a aplikovať teoreticky. Práca sa skladá akoby z dvoch línií. Jednu tvoria autorkine celkom zaujímavé ekologické úvahy pretkané kvalitnými citátmi, druhú potom rozdrobené analýzy fotografických súborov s občasnými odkazmi k dejinám fotografie. Mám však pocit, že tieto dve línie spolu príliš nekomunikujú. Určitým kompromisným riešením by pre mňa mohla byť známka C, vzhľadom k množstvu chýb, nepresností a celkovej nesúdržnosti práce a aj faktu, že študentka aspiruje na titul magister, sa nakoniec prikláňam k výslednej známke **D – uspokojivo**.

Návrh klasifikaceD - uspokojivě.....

V Brně, 2. 6. 2017

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte

Posudek oponenta diplomové práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Andrea Malinová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2016/2017
Název práce	Svázaná krajina, katalog Svázaná krajina		
Oponent práce	doc. MgA. Jan Jindra		

Studentka magisterského programu Andrea Malinová splnila zadání své praktické práce. V první části představuje soubor fotografií s názvem *Svázaná krajina*. Soubor víceméně navazuje na předchozí bakalářskou práci se stejným názvem. Fotografie jsou opět volně inspirovány land artem. Krajina však do souboru vstupuje jenom fragmentárně. Základní materiály pro fotografie jsou suché větve, kůra stromů, vyschlé kořeny a drobné rostliny. To vše kombinuje autorka občas s lidským tělem. Nesoustřeďuje se již jen na tvář modelu jako v bakalářském souboru. Tvář zůstává ve větší anonymitě. Autorka Andrea Malinová v souboru používá i další přírodní substance, nechává např. kousky půdy na objektu jako je židle. Skoro celá práce se vyznačuje použitím stejného pozadí v podobě smetanově bílé zdi. Vrstvy příbuzných barev se na omítce jemně prolínají a jsou nyní důkazem stopy času. Fotografie jsou i nadále dialogem vedeným s přírodou, nyní však na pozadí světlých stěn interiéru. Tento přístup, vedený snahou o pravdivý obraz, je záznamem základních prožitků. Autorka Andrea Malinová v souboru nepoužívá dodatečných efektů, nepotřebuje je, pracuje úsporně. Vždyť dodatečné efekty postprodukce by celou záležitost postavily do nevěrohodné dokonalosti. Zůstává tedy raději pozorovatelkou, tvořící jakýsi otisk nové skutečnosti, který tvoří dialog ve variantách - člověka a přírody. Člověk je na fotografiích překrýván a pohlcován přírodním materiálem a postupně se vytrácí. Struktura velkých zelených listů na modelu je podobná vlasečnicovému a žilnému řečišti lidského těla. Je to souvislost tvarů patrná možná až na druhý pohled. Celý soubor vykazuje stylově jednotný fotografický jazyk. Autorka pracuje s mírnou hloubkou ostrosti a snímky nejsou zbytečně přeastřené. Velké plochy světlého pozadí dodávají snímků jakýsi sebevědomý poklid. Vzhledem k víceméně neexpresivním záběrům se středovou kompozicí jde o trochu intuitivní „zenové“ pojetí. Na předložené magisterské práci je pozoruhodné, že upřednostňuje pravdivost nad módním stylistickým ztvárněním, autorka čerpá ze svého vnitřního světa. Andrea Malinová má díky tomu již svůj vlastní rozehraný rukopis, který jen okrajově sleduje tendenční vlivy dneška. Divákovi soubor fotografií poskytuje meditační prostor a v tomto směru nejvíce působí snímek se zelenými listy na průhledné fólii, umístěný přímo na okně galerie. Transparentní fotografie tak s exteriérem dostává třetí dimenzi. Instalace výstavy v galerii Filmový uzel je příkladná a je těžké ji něco vytknout. Snad jen množství menších fotografií (formátu 15 x 15 cm) by sneslo redukci. Instalace kombinuje různé velikosti fotografií a v jedné části poskytuje průhledy směrem k oknu a v druhé části spočívají fotografie na tmavých deskách. Rovněž i tento kontrast instalace v galerii Filmový uzel je neokázale působivý.

Druhá část práce představuje katalog s názvem *Svázaná krajina*. Katalog je opatřen na vrchní straně vrstvou plexiskla, v kterém je umístěna rostlina. Celé to náhle připomíná herbář. Katalog podélného formátu nese celou řadu fotografií, které pokračují a rozvíjejí estetiku předchozího souboru. Co se týče fotografií, nelze jim opět upřít podmanivost. Na první pohled vypadá katalog – skoro kniha velmi zajímavě. Pokud se však zamyslím nad členěním a umístěním fotografií tak si už nejsem jistý grafickým řešením. Linky pravidelně umístěvané

na dvoustrany působí dosti formálně. Proč vůbec rovné souběžné linky? Je opravdu potřeba, aby linky zasahovaly do fotografií a rušily je? Potřebují to fotografie nebo grafika? Fotografie v katalogu jsou však solitérní snímky jasného stylu. Jsem toho názoru, že to nefunguje dohromady. Potenciál fotografií se ztrácí a hraje se tu geometrická hra, nahoru a dolů, pravidelně a monotónně procházejí grafické prvky katalogem. Výsledkem je, že Fotografie ztrácí a Grafika nezískává. Souhra celku tu nefunguje. Práce grafika nebo grafičky by se měla soustředit na řešení velikosti a řazení fotografií, řešením formátu, vymyšlením titulní strany a samotnou typografií. Zasahování čímkoliv přímo do plochy fotografie je velice citlivá záležitost, a pokud si probereme zahraniční umělecké fotografické publikace tak možná najdeme nějakou výjimku, ale v masivní míře je respektován fotografický obraz, obraz čistě vytvořený, obraz ničím nerušený. Pokud je fotografie silná nepotřebuje ničím vylepšovat. Je přeci sama sebou.

Vzhledem ke zdařilému a promyšlenému fotografickému souboru a s ohledem k nedotaženému grafickému řešení katalogu navrhuji hodnocení B – velmi dobře.

Návrh klasifikaceB – velmi dobře.....

V(e)Nučicích..... dne6. 6. 2017.....

Jan J I N D R A

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte